On the history of the term 'ethnomusicology'

JAN STĘSZEWSKI

Originally published as "Zur Geschichte des Terminus 'Ethnomusicology'". In Von der Vielfalt musikalischer Kultur. Festschrift für Josef Kuckertz zur Vollendung des 60. Lebensjahres, edited by Rüdiger Schumacher. Anif, Salzburg: Müller-Speiser, 1992, 527-534.

Draft translation: Gerd Grupe, copy-editing: Philip Yaeger.

In *The New Grove Dictionary of Music and Musicians*, an otherwise competent encyclopedic authority, Barbara Krader presents – with due caution – the prevailing opinion that "the term 'ethnomusicology' is attributed to Jaap Kunst, who used it in the subtitle of his book *Musicologica: A Study of the Nature of Ethno-musicology, its Problems, Methods and Representative Personalities* (Amsterdam 1950)." She adds that "subsequent editions were entitled *Ethnomusicology*, first with, later without, the hyphen." [English quotations in the original]¹

The newly founded (in December 1953) journal *Ethnomusicology Newsletters**1, the reports on academic music-ethnological [here and hereafter lit. "musikethnologisch" or "Musikethnologie" respectively] lecture courses and the availability of such lectures in various countries included in the "third, much enlarged edition of *Musicologica*" (1958 [read: 1959]) attest to how quickly and easily the term under discussion established itself. In it, N. Schiørring, J. Kunst, L. Picken, A. A. Bake, D. P. McAllester, W. Malm, H. Nicewonger, and G. Herzog report on "ethnomusicology"; M. Schneider, L. Greni, and E. Emsheimer on "Ethnomusikologie"; K. Vetterl on "Ethnomusicologie" (German!); and Ch. van den Borren, J. Chailley, and L. Lajtha on "ethnomusicologie". Only F. Bose, H. Hickmann ("Musikethnologie") and G. Schneerson ("Folklore-musicologist") still prefer other designations.²

Two heretofore unknown arguments decisively disprove Kunst's authorship of the term, as well as the date 1950. Whether these arguments pinpoint – temporally, spatially, and personally – the renaming of comparative musicology [lit. "Vergleichende Musikwissenschaft"] and/or music-ethnology as 'ethnomusicology'

Barbara Krader, "Ethnomusicology", In The New Grove Dictionary of Music and Musicians, vol. 6 (1980), 275.

^{*1} [Until 1956 it was called *Ethno-Musicology Newsletter*. Eds.]

² Jaap Kunst, Ethnomusicology. A Study of its Nature, its Problems, Methods and Representative Personalities to which is added a Bibliography (The Hague 1959), 67-78.

remains to be seen. The explanation for this renaming, based partly on linguistic considerations, is also hypothetical.

During the interwar period, three notable musicologists active in Poland dedicated themselves to some extent to music-ethnology: Adolf Chybińsky (1880-1952), a university professor in Lwów [now Lviv, Ukraine], Łucjan Kamieński (1885-1964), a university professor in Poznań, and Julian Pulikowski (1908-1944), a *Privatdozent* [private lecturer] in Warsaw. All three were involved with music-ethnological wax cylinder recordings, albeit in different ways: Chybińsky was interested in Polish folk music and produced the first transcriptions of it; Kamieński founded the first Polish phonogram archive (*Regionalne Archiwum Fonograficzne*) in Poznań in 1930, and Pulikowski arranged the founding of the Central Phonogram Archive (*Centralne Archiwum Fonograficzne*) at the National Library in Warsaw. Both of these archives fell prey to the Second World War; the Poznań archive disappeared in a manner as yet unexplained and the Warsaw archive burned down completely during the Warsaw Uprising in 1944, in which Pulikowski also lost his life.

Lucjan Kamieński is particularly notable: he was the first to offer courses on comparative musicology (*muzykologia porównawcza*) and non-European music (*etnologia muzyczna*) at a Polish university (cf. facsimiles 1 and 2),³ occasionally using the designation *folklorystiyka* ("folklore studies"). His students and staff included Jadwiga Sobieski (1909-) and her husband Marian (1908-1967), who fundamentally shaped the fate of folk music studies and music-ethnology in Poland after 1945.

The outbreak of the Second World War put a sudden end to Kamieński's career. In November 1939 he was arrested by the Gestapo and held for two days, accused of having worked against Deutschtum [Germanness] with his research, particularly in Poland. On 17 July 1941, his application for inclusion in Category IV of the so-called Volksliste - non-German residents - was granted.⁴ On 5 February 1946 Kamieński was arrested again, this time by the Polish police. Among other indefensible allegations, he was accused of collaborating with the occupying forces during the war. During his trial, which took place on 27 September 1946, he could only be charged based on his affiliation with Category IV of the Volkliste. He was sentenced to three years in prison, though court files and other sources clearly showed that both he and his family had been under constant threat of being sent to a German concentration camp. Shortly afterwards, Kamieński was pardoned by the Polish president. This only confirms the suspicion that the trial was more an expression of national resentment, resulting from the grueling war years and political intimidation of the Polish intelligentsia, than it was about Kamieński himself. Nonetheless, the university was closed to Kamieński forever, and a deep silence settled around him and his legacy for years to come.

³ Both illustrations are taken from Marian Sobieski's record of study (*Książeczka legitymacyjna*, L. 11 935, pp. 4 and 7), at the Uniwersytet Poznański's Faculty of Humanities. Mrs. Sobieska kindly made this record available to me.

J. Tatarska: Wokół sprawy Łucjana Kamieńskiego. In Nurt 6, 1988, 11-13.

A part of this legacy is an incomplete and untitled typewritten article of only two pages that is vital to the topic of this paper (cf. facsimiles 3 and 4). A handwritten note by Mrs. Sobieska, who was Kamieński's assistant at the time, indicates that the article, dated 13 December 1934, was intended for the *Bulletin de Musée d'Ethnographie à Varsovie*. It seems that this *Bulletin* never appeared. ⁵ In the article, Kamieński reports that the Ethnographic Museum possessed a very good collection of folk music instruments, already examined by his students in Poznań. He further states that a central phonogram archive is being established at the museum, with holdings that might provide a valuable service to research and public lectures.

We intend to make these recordings [of the planned archive], as well as the recordings of foreign folk music housed in a separate department, available to the general public in various cities in Poland in the context of ethnomusicological lectures. [addition in the original. Eds.]

Zdjęcia te, jak i płyty muzyki ludowej zagranicznej, gromadzone w osobnym dziale, zamierzamy uprzystępniać szerzej publiczności w różnych miastach Polski w ramach wykładów etno-muzykologicznych.⁶

To my knowledge, this is the earliest known designation ("first [...] with the hyphen"!) of the field as such, used here as a verb *2 (argument no. 1).

I recently asked Mrs. Sobieska about the Polish version of the term 'ethnomusicology' (etnomuzykologia) in Łucjan Kamieński's vocabulary. His style of speech was characterized by a certain opulence and flexibility; he also had a penchant for neologisms. Mrs. Sobieska decidedly confirmed that the terms etnomuzykologia and etnomuzykologiczny ("ethnomusicological") occurred in his lectures, seminars, and tutorials (argument no. 2). Although scripta manent (argument no. 1) while verba only volant (argument no. 2)*3, I refer to this oral information without reservation, since interviews are accepted as a common source in music-ethnology.

The available information shows that Kamieński used various terms for the music-ethnological field concurrently. His use of the designations 'muzyczna etnografia' and 'muzyczna etnologia' (also 'etnografia muzyczna' and 'etnologia muzyczna') for 'musical ethnography' [lit. "musikalische Volks- und Völkerkunde"] and 'musical ethnology' as well as 'porównawcza muzykologia' (or 'muzykologia porównawcza') for 'comparative musicology' in his professional language can be easily explained: his studies at German universities and his good relationships with

⁵ Inquiries in the National Library, in the aforementioned museum, and of Prof. M. Frankowska, wife of the late Prof. E. Frankowski (the director of the museum at that time) have yielded only negative results.

The source is the private property of Mrs. J. Tatarska, who kindly made the material available to me. Mrs. Tatarska, my doctoral student, has just completed a monograph on Kamieński. The relevant passage can be found on page 2, fourth line from the bottom.

^{*2 [}This is apparently a mistake, as the word is obviously used as an adjective here. Eds.]

⁷ I'm very grateful to Mrs. Sobieska for this information.

^{*3 [}written words remain, spoken words fly away].

the Berlin Phonogram Archive⁸, E. M. von Hornbostel, and German culture in general justify the assumption that these are direct or indirect loan translations.

However, 'etnomuzykologia' is a different matter. One should take at least five causes into account, though their relative importance is difficult to determine. First, 'musicology' is always called 'muzycologia' in Polish. G. Adler's erroneous designation of music-ethnology as 'Musikologie' [musicology] can therefore be disregarded. Second, 'muzyczna etnologia' ('musical ethnology') is as ambiguous in Polish as it is in German ('ethnology exhibiting musicality'). The designation 'etnologiczna muzykologia' ('ethnological musicology') is out of the question, since we are not dealing with two different academic fields. 'Etniczna muzykologia' ('ethnic musicology') could be considered, but this linguistic convention, though theoretically possible, never took hold. Third, the cultivation of the border regions of various academic branches, and the addition of new aspects, began as early as the 19th century. This trend distinctly increased in the 20th century and is reflected linguistically in the terms neurosurgery, neurophysiology, ethnopsychology [psychological anthropology], cultural anthropology, and music psychology - to name but a few. Fourth, seen from a euphonic perspective, 'etnomuzykologia' sounds much better in Polish than 'muzykoetnologia'. The former word can also be pronounced more easily, though the Polish language is generally not very accepting of compound words - this may be the reason for the hyphen in Kamieński's 'etno-muzykologiczny'. Fifth, ethnomusicology is obviously more closely related to musicology than to ethnology, which in Polish usage sufficiently justifies placing the aspect ('ethno-') [read: etno-] before the field ('muzykologia').

In my opinion, it was only a matter of time before the term 'ethnomusicology' was coined, in this or some other linguistic form. For that reason, it is impossible to determine once and for all whether the honor [lit. "priority"] of having coined it is really due to Łucjan Kamieński. Nonetheless, new music dictionaries and encyclopedias should not forget his name, nor the date 1934.

pp. 154-155

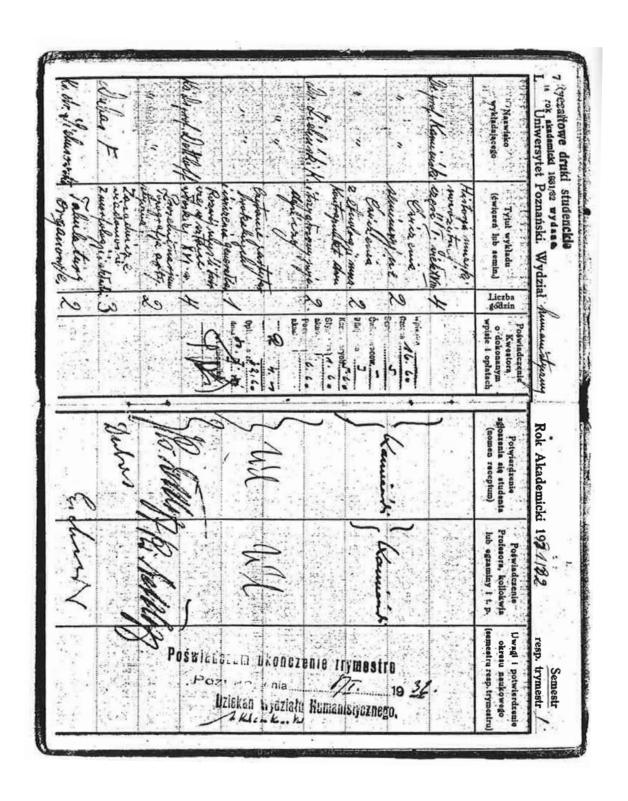
Facsimiles 1 and 2: Record of study (*Książeczka legitymacyjna*, L. 11 935) of Marian Sobieski, student at the Faculty of Humanities of the Uniwersytet Poznański, p. 4 (1929/30); p. 7 (1931/32).

pp. 156-157

Facsimiles 3 and 4: Pages 1 and 2 of the article by Łucjan Kamieński for the Bulletin de Musée d'Ethnographie à Varsovie, 13 December 1934.

For instance the Berlin Phonogram Archive transferred wax cylinders to records for the Poznań archive.

Dubas F	Tuknovski bod nmayki tynkski	Lielimhi Dr	Kamienski det i mieseminesty Kamienski det i miesema poromanisej	Hamienski di	Nazwiako wykładającego	LUniwersytet
raskmon in	Pakeografja (mwajki bizan- tyniskiej i gre-	Emizenia gone ratherine i cay	inisema Emissema Emisskologi korownawiej	Listoria inesin whose	Tytuł wykładu ((ćwiczeń lub semin.)	Uniwersytet Poznański, Wydział
#		2 2	Supposed Sup	*	Liczba godzin	al h
1		1 10 102 5	Mildo yr 20m 3 3 again ffraydh 575 again ffraydh 575 again ffraydh 575 again ffra 1 6 6	Aplane 166	Poświadczenie Kwestora o dokonanym wpisie i opistach	humanich
Buha	Il have	meli	Kament		Potwierdzenie zgłoszenia się studenta (nomen receptum)	Rok Akademicki
Paés ie	l konc	renie trymest	(kauseús)		Poświadczenie Profesora, kollokwia lub egzaminy i t. p.	1929/230
	Bzicken wyczla	877.1	1930 .		Uwagi i potwierdzenie okresu naukowego (semestru resp. trymestru)	resp. trymestr

12. -342.

Artylui p prof Komieciskiego do Biulelin de Musée of Etnographie à Varsone

Warszawskie Muzeum Stnelegiesme szczyci się jedynym w Pelsce sbierem ludenych imstrumentów musycznych na wielką skalę, wegącem pod względem begactwa i sasięgu internacjenalnego wejść w perównanie z wybitnemi zbierami zagraniesnemi. Skrzętneść naszych etnelegów stnerzyła tu jakoby od niechecnia wzpaniaży warzstat dla peczątkującej, jak wiadome, pelskiej muzykolegji perównawczej,
którego też kierownictwo przyjążem tem skwapliwiej, że zpetkażem się u dyrekeji muzeum nietylko z peżnem zrezumieniem, ale z szczególnym nawet zentymemtem dla tego właśnie dziażu etnelegji ególnej iwszelkich projektów detwozących jego dalezej rezbudewy w ramach MR.

Zdajo sebie sprawo s tego, że głównym celem publicznego museum jest peuezanie Bzeresych warstw spełocznych przez <u>pekazunie</u> zebranego materjału w fermie jaknajprzystępniejszej. Leos de pełnej fraktyfikacji sbieru mależo bezwzględnie także jego wykorzystanie jako źródła newych poznań, przes prace naukawa-tudroza, któru peza walerami własnemi przyczyniu się pezatem zneważ 1 de. ulepszenia metod pokazu popularnego.Jeżeli zatem idzie o gromadzeny detad w anzeum materjuł imstrumentalny, to nujbliższem zadaniem muzykologji jest opracewanie ge w fermie naukewych menegrafji peszczególnych instrumentów i grup instrumentalnych, jak te w Pelsce sepeczątkował już prof.A. Chybiński. Pracują wiso na podstawie materjałów ME uczniewie mei Mgr.M.Kwiek, asystent ME, nad fujarami i fujurkami, J. Pietruszyńska, as. Zakł. Muzykeleg. Uniw. Peza., nad dudami wielkepelskiemi, H. Rudnieka-Kruszewska nad liramipelskiemi. Dla techniki pekazu muzealnego wynikaą z tego redzeju prao nicohybnie newe wytyczne ped wzglodem katalegisacji, ustawienia i objadnich, a posatem swiązane s tem possukiwania systematyczne w kraju u zagranicą, jak zresztę i sam fakt ustanowienia specjalnej sekcji muzykelegioznej, pewinny wpłynać dedatnie również na celewe kempletewanie shieru instrumentów musycznych.

Museum, sakrejene na objęcie całekształtu przejawów ctnelegicznych, nie

2.

meże/pe dzić dzień ograniezać się do przejawów widzialnych. Wkroczywszy i już pośrednie w dzidzinę kultur dźwiękowych przezuwzględnienie instrumentó muzycznych, niemeże ene nie kerzystać z neweczesnej techniki fenegraficznej ażeby woiągnąć nareszcie w zakres pekaza muzealnege także i bespeśrednie a tak intagrelnie ważny dla ludeznawstwa ególnege jakim jest muzyka ludera, g siało wigo peprosta dojść do zorganizowania przy ME zbiora fozograficznego dessle w spesób bardze presty dzięki unji persenalnej, jaka łączy dział muzkelegiozny MR s kierewanym również przezemnie Zakładom Muzykelegji Uniwers. tu Peznańskiego i istniejącom przy nim, dotąd jedynem pelskiem archiwam fen. garficznem/Regjenalne Arch. Fen. Pezn. /. Już przy zapedzątkowaniu zbieru pezn. skiego wychodziłem z założenia,że na podstawie tego rodzaju zbierów regjen: nych pewinne pewstać archiwam fenegraficzne centralne w Warszawie, w którem grenadzene wybrane kepje femegranów zbieranych w peszozególnych regjenach. I ete nadarzała się właśnie skazja, ażeby przystąpić de realizacji tego projek trudne bewiem e edpewiedniejsze zjejsce dla centrali takiej aniżeli w centr nem polskiem muzeum etnologioznem.Przez proste zatem skpojewanie materjała peznańskiego pewstaje przy MB rezeń centralnego archiwum fenegraficzn-go po skiege, liezący 2240 fenegraferanych meledji ludewych z Wielkewelski, Pemerza Mazensza 1 Krakewskiege. W ścisłej także kesperacji z zakładem peznańskim pr euje fenegraficzne laberatorjum ME nad technicznem uniezależnieniem obu war sstatów od przemysłu zagranicznego.

Prócz kentynuewania tege zbieru fenegraficznege, z którege będzie meżna kerzystać w gabinetach akustycznych, przy penecy objaśnień de każdege fenegrama dedawanych, prejektujemy dalej zdjęcia reprezentucyjne w wykonaniu madającem się de repredukcji pukłimamuja na sali. Zdjęcia te, jak i płyty muzyki ludewej zagramicznej, gremadzene w esebnym dziale, zamierzamy uprzystępniać szerasej publiczneści pułuka w różnych miastach Peleki w ramach wykładów etne-muzykelegicznych. Ze jednakże peza celem pekazewe-edwiatewym także i ten materjał fenegraficzny służy wybitnie de ściełej pracy naukewej, rezumie się same przez cię; pewatał w tym zakresie przy zakładzie peznańskim już szereg pracy, które zmajdują się ped pracą. Nie lekgeważymy bynajmniej pekazu pepular-